31995R0603

L 63/1 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1995 3 21

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 603/95
1995 m. vasario 21 d.
dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 42 ir 43 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [2],

kadangi Reglamentas (EEB) Nr. 1117/78 [3] reglamentuoja bendrą sausųjų parašų rinkos organizavimą; kadangi Reglamente (EEB) Nr. 1417/78 [4] yra nustatyta pagalbos sausiesiems pašarams sistema;

kadangi už sausuosius pašarus turėtų būti išmokama paprasta vienodo tarifo pagalbos išmoka; kadangi, atsižvelgiant į papildomas išlaidas, išmokos norma dirbtinėje šilumoje džiovintiems pašarams turėtų būti nustatyta didesnė nei saulėje džiovintiems pašarams;

kadangi, siekiant riboti sausųjų pašarų gamybą Bendrijoje, turėtų būti nustatytos kiekio, už kurį gali būti suteikta pagalba, maksimalios ribos;

kadangi dirbtinėje šilumoje ir saulėje džiovintiems pašarams turėtų būti nustatyti du skirtingi didžiausi garantuoti kiekiai (DGK);

kadangi šie DGK valstybėms narėms turėtų būti paskirstyti teisingai, ypač atsižvelgiant į vidutinę produkciją, už kurią jie gavo pagalbą pagal Reglamento (EEB) Nr. 1117/78 5 straipsnio 2 dalį 1992–1993 ir 1993–1994 prekybos metais, remiantis Komisijos 1994 m. liepos mėn. turimais duomenimis;

kadangi, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi DGK, ir neskatinti produkcijos pertekliaus Bendrijoje, ribų viršijimo atveju pagalba sausiesiems pašarams turėtų būti mažinama; kadangi pirmiesiems 5 %, kuriais viršijamas DGK, šis sumažinimas visoms valstybėms narėms turėtų būti taikomas vienodai; kadangi tuo atveju, kai viršijama daugiau, savo nacionalinius garantuotus kiekius viršijusioms valstybėms narėms turėtų būti taikomas papildomas mažinimas;

kadangi galutinė pagalbos suma negali būti išmokėta neapskaičiavus, ar nėra viršytas DGK; kadangi dėl to yra būtina, kad avansinės pagalbos išmokos būtų išmokėtos sausuosius pašarus išvežus iš perdirbimo įmonės;

kadangi Europos Parlamentas pareikalavo didesnio avanso nei Komisijos pasiūlyme nurodyti 50 %; kadangi Komisija šią nuomonę parėmė; kadangi dėl to 6 straipsnyje nurodytos sumos tapo laikinomis; kadangi, patenkindama minėtą prašymą, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nedelsdama išnagrinės avansinių sumų klausimą, kad kuo greičiau būtų galima patvirtinti galutinai šį klausimą išspręsiantį reglamentą;

kadangi remiamų sausųjų pašarų prekybos metai turėtų apimti laikotarpį nuo kiekvienų metų balandžio 1 d. iki kitų metų kovo 31 d., nes gamyba pietinėse valstybėse narėse prasideda jau balandžio mėnesį;

kadangi turėtų būti nustatyti kriterijai, apibūdinantys remtinų sausųjų pašarų kokybės minimumą;

kadangi siekiant paskatinti reguliarų šviežių pašarų tiekimą perdirbėjams ir suteikti galimybę gamintojams pasinaudoti pagalbos programa, tam tikrais atvejais pagalba turėtų būti skiriama tik tada, kai gamintojai ir perdirbimo įmonės yra sudarę sutartis;

kadangi sutartys turėtų, pirma, skatinti reguliarų tiekimą perdirbimo įmonėms ir, antra, suteikti gamintojams galimybę gauti pagalbą; kadangi šiam tikslui turėtų būti nustatyta, kad sutartyse yra nurodoma tam tikra informacija;

---

(1) OL C 365, 1994 12 21, p. 8.
(2) OL C 56, 1995 3 6.
(3) OL L 142, 1978 5 30, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3496/93 (OL L 319, 1993 12 21, p. 17).
(4) OL L 171, 1978 6 28, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1110/89 (OL L 118, 1989 4 29, p. 1).

kadangi perdirbimo įmonės turėtų laikytis tam tikrų pagalbos suteikimo sąlygų; kadangi dėl to šios įmonės turėtų tvarkyti atsargų apskaitos dokumentus, kuriuose būtų nurodyta išsami informacija, leidžianti patikrinti teisę į pagalbą, ir pateikti visus kitus būtinus įrodymus;

kadangi tuo atveju, kai gamintojai ir perdirbimo įmonės nėra sudarę sutarčių, pastarosios teisės į pagalbą patikrinimo tikslais turėtų pateikti kitą informaciją;

kadangi tuomet, kai yra sudarytos sutartys pagal specialų užsakymą dėl gamintojo pristatytų pašarų perdirbimo, turėtų būti priimta nuostata, leidžianti pagalbą grąžinti gamintojui;

kadangi, siekiant palengvinti apžvelgtų priemonių įgyvendinimą, turėtų būti numatyta valstybių narių ir Komisijos glaudaus bendradarbiavimo Vadybos komitete procedūra;

kadangi Bendrija, remdamasi Urugvajaus raundo daugiašalėmis derybomis dėl prekybos, sudarė įvairias sutartis (toliau – „GATT sutartys“); kadangi kelios iš minėtų sutarčių yra susijusios su žemės ūkiu, ypač Susitarimas dėl žemės ūkio (toliau – Susitarimas);

kadangi dėl to, kad Susitarime dėl apsaugos priemonių yra nustatytos aiškios su rinkų organizavimu susijusių apsaugos sąlygų taikymo taisyklės, sausiesiems pašarams taikytina apsaugos sąlyga turėtų būti papildyta nuoroda į įsipareigojimus, kylančius iš tarptautinių sutarčių;

kadangi būtina užtikrinti, kad naujų prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklių įsigaliojimas sutaptų su Urugvajaus raundo daugiašalių derybų dėl prekybos nulemtų Bendrijos įsipareigojimų įsigaliojimu;

kadangi Reglamentai (EEB) Nr. 1117/78 ir (EEB) Nr. 1417/78 turėtų būti panaikinti, išskyrus tam tikrus pirmojo straipsnius, kurie paliekami galioti tol, kol bus pradėti taikyti teisės aktai, paskelbiantys galiojančiais Urugvajaus raundo derybų rezultatus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Bendras sausųjų pašarų rinkos organizavimas apima šiuos produktus:

KN kodas	Aprašymas
a) ex 1214 10 00	— Dirbtiniu būdu džiovintos liucernos miltai ir granulės
	— Kitais būdais džiovintos ir maltos liucernos miltai bei granulės
ex 1214 90 91 ir ex 1214 90 99	— Liucerna, bandvikiai, dobilai, lubinai, vikiai ir panašūs pašariniai produktai, džiovinti dirbtiniu būdu, išskyrus šieną, pašarinius kopūstus ir produktus, kurių sudėtyje yra šieno
	— Kitais būdais džiovinta ir malta liucerna, bandvikiai, dobilai, lubinai, vikiai, gargždeniai, sėjamieji avinžirniai ir seradėlės
b) ex 2309 90 98	— Baltymų koncentratai, gauti iš liucernos sulčių ir žolės sulčių
	— Dehidratuoti produktai, gauti vien tik iš kietų liekanų, ir sultys, gautos ruošiant pirmoje įtraukoje nurodytus koncentratus

2 straipsnis

1 straipsnyje nurodytų produktų prekybos metai prasideda kiekvienų metų balandžio 1 d. ir baigiasi kitų metų kovo 31 d.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Pagalbos sistema

3 straipsnis

1. Pagalba suteikiama 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

2. Nepažeidžiant 5 straipsnio nuostatų, pagalba 1 straipsnio a punkto pirmoje bei trečioje įtraukose ir 1 straipsnio b punkte išvardytiems produktams yra 68,83 ekiu už toną.

3. Nepažeidžiant 5 straipsnio nuostatų, pagalba 1 straipsnio a punkto antroje ir ketvirtoje įtraukose išvardytiems produktams yra 38,64 ekiu už toną.

4 straipsnis

1. Šiame reglamente kiekvieniems prekybos metams yra nustatomas 4 394 milijonų tonų dehidratuotų pašarų didžiausias

garantuotas kiekis (DGK), kuriam gali būti suteikta 3 staipsnio 2 dalyje minima pagalba.

2. 1 dalyje minėtas DGK valstybėms narėms dalijamas taip:

Nacionalinis garantuotas kiekis (NGK)

	(tonos)
BLES (Belgijos-Liuksemburgo ekonominė sąjunga)	8 000
Danija	334 000
Vokietija	421 000
Graikija	32 000
Ispanija	1 224 000
Prancūzija	1 455 000
Airija	5 000
Italija	523 000
Nyderlandai	285 000
Portugalija	5 000
Jungtinė Karalystė	102 000

3. Šiame reglamente saulėje džiovintiems pašarams nustatomas 443 500 tonų didžiausias garantuotas kiekis, kuriam gali būti suteikta 3 straipsnio 3 dalyje minima pagalba.

4. 3 dalyje nurodytas DGK valstybėms narėms dalijamas taip:

Nacionalinis garantuotas kiekis (NGK)

	(tonos)
BLES	–
Danija	–
Vokietija	–
Graikija	5 500
Ispanija	101 000
Prancūzija	150 000
Airija	–
Italija	162 000
Nyderlandai	–
Portugalija	25 000
Jungtinė Karalystė	–

5 straipsnis

Kai sausųjų pašarų kiekis, kuriam pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dalies nuostatas yra prašoma pagalbos bet kuriais prekybos metais viršija atitinkamai 4 straipsnio 1 arba 3 dalyse nurodytus DGK, tais metais mokėtina pagalba apskaičiuojama taip:

— pagalba už pirmuosius 5 %, kuriais viršytas DGK, visose valstybėse narėse sumažinama perviršiui proporcinga suma,

— viršijus daugiau kaip 5 %, visose viršijusiose valstybėse narėse pagalba papildomai mažinama dar 5 % proporcingai šiam perviršiui.

Taikytiną mažinimo normą nustato Komisija 17 straipsnyje nustatyta tvarka, ir ta norma turi užtikrinti, kad išlaidos, išreikštos žemės ūkiui taikomu ekiu kursu, neviršytų išlaidų, kurios būtų padarytos, jei atitinkamas DGK nebūtų viršytas.

6 straipsnis

1. Sausuosius pašarus perdirbančios įmonės, prašančios šiame reglamente nurodytos pagalbos, turi teisę gauti šį avansą:

— 34,41 ekiu už toną sausųjų pašarų, kuriems prašoma 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos pagalbos, ir

— 19,32 ekiu už toną sausųjų pašarų, kuriems prašoma 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos pagalbos.

Valstybės narės atlieka būtinus patikrinimus, užtikrinančius teisės į avansą pagrįstumą. Nustačius teisę į išmoką, išmokamas avansas.

2. Norint įgyti teisę į avansą, minimus sausuosius pašarus būtina išvežti iš perdirbimo įmonės.

3. Išmokėjus avansą, išmokamas likutis yra lygus avansinės sumos ir perdirbančiai įmonei priklausančios visos pagalbos sumos skirtumui, jei toks yra, atsižvelgiant į 5 straipsnio nuostatas.

7 straipsnis

Kasmet, ne vėliau kaip iki gegužės 31 d., valstybės narės praneša Komisijai apie ankstesnių prekybos metų sausųjų pašarų kiekius, už kuriuos suteiktina 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta pagalba.

8 straipsnis

3 straipsnyje numatyta pagalba skiriama suinteresuotai šaliai pateikus paraišką iš perdirbimo įmonių išvežtų ir toliau nurodytus reikalavimus atitinkančių sausųjų pašarų atžvilgiu:

a) didžiausias drėgmės kiekis turi būti ne didesnis kaip 11–14 % ir gali skirtis pagal produkto pateikimo formą;

b) mažiausias žalio baltymo kiekis sausoje medžiagoje neturi būti mažesnis kaip:

— 15 % – 1 straipsnio a punkte ir 1 straipsnio b punkto antroje įtraukoje išvardytų produktų,

— 45 % – 1 straipsnio b punkto pirmoje įtraukoje išvardytų produktų;

c) sausieji pašarai turi būti nesugedę, gryni ir geros prekinės kokybės.

Kiti reikalavimai, ypač dėl ląstelienos, karotino kiekio, gali būti nustatyti 17 straipsnyje nurodyta tvarka.

9 straipsnis

3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik toms 1 straipsnyje išvardytus produktus perdirbančioms įmonėms, kurios:

a) tvarko atsargų apskaitos dokumentus, kuriuose nurodo bent jau šią informaciją:

— panaudotus šviežių pašarų ir atitinkamais atvejais saulėje džiovintų pašarų kiekius; tačiau šie kiekiai gali būti įvertinti remiantis apsėtais plotais, kai tai reikalinga dėl su įmone susijusių ypatingų aplinkybių,

— sausųjų pašarų pagamintą kiekį ir iš įmonės išvežamų šių pašarų kiekį bei kokybę;

b) pateikia visus kitus patvirtinamuosius dokumentus, būtinus norint patikrinti teisę į paramą;

c) priklauso bent vienai iš šių kategorijų:

— įmonės, sudariusios sutartis su džiovinimui skirtų pašarų gamintojais,

— įmonės, perdirbusios savo derlių, o jei tai grupės – savo narių derlių,

— įmonės, savo atsargas įsigijusios iš juridinių arba fizinių asmenų, suteikiančių garantijas, kurias būtina nustatyti, sudariusios sutartis su džiovinti skirtų pašarų gamintojais; šie juridiniai arba fiziniai asmenys yra pirkėjai, valstybių narių, kuriose pašarai yra išauginti, kompetentingų institucijų patvirtinti pagal 17 straipsnyje nurodyta tvarka nustatytas sąlygas.

10 straipsnis

Savo derlių perdirbančios įmonės arba savo narių derlių perdirbančios grupės iki nustatytos datos valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikia metines deklaracijas, susijusias su plotais, kuriuose nuimtas perdirbtinų pašarų derlius.

11 straipsnis

1. 9 straipsnio c punkte minimose sutartyse nurodoma ne tik gamintojams už pašarus arba atitinkamais atvejais už saulėje džiovintus sausuosius pašarus mokėtina kaina, bet ir bent jau šie dalykai:

— plotas, kuriame išaugintas derlius turi būti pristatytas perdirbimo įmonei,

— tiekimo ir apmokėjimo terminai.

2. Jei 9 straipsnio c dalies pirmoje įtraukoje minimos sutartys yra pagal specialų užsakymą sudarytos gamintojų pristatytų pašarų perdirbimo sutartys, jose nurodomas bent plotas, kurio derlius turi būti pristatytas, ir įtraukiamas straipsnis, įpareigojantis perdirbimo įmones sumokėti gamintojams 3 straipsnyje nurodytą pagalbą, kurią jie gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius.

12 straipsnis

1. Valstybės narės pradeda taikyti priežiūros sistemą, kad kiekvienos perdirbimo įmonės atžvilgiu patikrintų, ar:

— jos laikosi ankstesniuose straipsniuose nustatytų sąlygų,

— paraiškose pagalbai gauti nurodyti kiekiai atitinka iš įmonių išvežamus minimalios kokybės sausųjų pašarų kiekius.

2. Iš perdirbimo įmonių išvežant sausuosius pašarus, jie sveriami ir imami jų mėginiai.

3. Valstybės narės, prieš priimdamos nuostatas, kurias jos ketina taikyti, kad įgyvendintų 1 dalį, praneša apie jas Komisijai.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

13 straipsnis

Jei šiame reglamente nenumatyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife nurodytos muito normos.

14 straipsnis

1. Šiame reglamente nurodytų produktų tarifinei klasifikacijai taikomos Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo bendrosios taisyklės ir jos taikymo specialiosios taisyklės; tarifų nomenklatūra, sąlygota šio reglamento taikymo, įtraukiama į Kombinuotąją nomenklatūrą.

2. Jei šiame reglamente arba pagal jį priimtose nuostatose nenumatyta kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— nustatyti bet kokį muitui lygiaverčio poveikio privalomąjį mokėjimą,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba lygiaverčio poveikio priemonę.

15 straipsnis

1. Jei, padidėjus importui arba eksportui, vieno arba daugiau 1 straipsnyje išvardytų produktų Bendrijos rinka yra sutrikdoma arba jai iškyla sutrikdymo pavojus ir tai gali sukliudyti siekti Sutarties 39 straipsnyje nustatytų tikslų, kol šis sutrikimas arba jo grėsmė išnyks, prekybai su trečiosiomis šalimis Komisija gali taikyti atitinkamas priemones.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka patvirtina šios dalies taikymo bendrąsias taisykles, apibrėžia atvejus ir ribas, kurių neviršydamos valstybės narės gali imtis laikinųjų apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje minima padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva patvirtina būtinąsias priemones; apie priemones, kurios yra taikomos nedelsiant, pranešama valstybėms narėms. Gavusi iš valstybės narės prašymą, sprendimą dėl jo Komisija priima per tris darbo dienas nuo prašymo gavimo.

3. Dėl Komisijos patvirtintų priemonių kiekviena valstybė narė gali kreiptis į Tarybą per tris darbo dienas nuo tos dienos, kurią joms buvo apie tas priemones pranešta. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali iš dalies pakeisti arba panaikinti minimas priemones.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalimi.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Bendrosios nuostatos

16 straipsnis

Jei šiame reglamente nenustatyta kitaip, 1 straipsnyje nurodytų produktų gamybai ir prekybai jais taikomi Sutarties 92, 93 ir 94 straipsniai.

17 straipsnis

1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu perduoda klausimą svarstyti komitetui.

3. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per laiką, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Dėl sprendimų, kuriuos Taryba turi priimti remdamasi Komisijos siūlymu, nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

4. Komisija patvirtina priemones, kurios taikomos nedelsiant. Tačiau jeigu šios priemonės neatitinka komiteto nuomonės, Komisija tuoj pat apie jas praneša Tarybai. Tokiu atveju:

— Komisija jos patvirtintų priemonių taikymą gali atidėti ne ilgiau kaip vienam mėnesiui nuo pranešimo Tarybai,

— Taryba per ankstesnėje pastraipoje nustatytą laiką gali kvalifikuota balsų dauguma priimti kitokį sprendimą.

5. Komitetas gali svarstyti kiekvieną kitą pirmininko savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu pateiktą klausimą.

18 straipsnis

17 straipsnyje nustatyta tvarka patvirtinamos:

a) išsamios šio reglamento taikymo taisyklės, ypač susijusios su:

— 3 straipsnyje nurodytos pagalbos teikimu ir 6 straipsnyje numatyto avanso išmokėjimu,

— teisės į pagalbą tikrinimu bei nustatymu, įskaitant visas būtinas kontrolės priemones, galinčias padėti pasinaudoti tam tikrais integruotos sistemos elementais,

— minimalios kokybės nustatymo kriterijais,

— reikalavimais, kurių turi laikytis 9 straipsnio c punkto antroje įtraukoje nurodytos įmonės, ir reikalavimais, nurodytais 10 straipsnyje,

— 12 straipsnio 2 dalyje nurodytos kontrolės priemonės vykdymu,

— reikalavimais, kurių būtina laikytis sudarant 9 straipsnyje numatytas sutartis, ir informacija, kuri turi būti nurodyta tose sutartyse, be to, ir reikalavimais, nurodytais 11 straipsnyje,

— didžiausio garantuojamo kiekio (DGK) taikymu;

b) pereinamojo laikotarpio priemonės, jei pasitvirtina, kad jos yra būtinos tam, kad palengvintų perėjimą nuo Reglamente (EEB) Nr. 1117/78 apibrėžtos pagalbos sistemos prie šiame reglamente nustatytos sistemos.

19 straipsnis

Valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurias jos taiko siekdamos įgyvendinti šį reglamentą.

20 straipsnis

1. Reglamentas (EEB) Nr. 1117/78 yra panaikinamas, išskyrus jo 7 ir 8 straipsnius, kurie paliekami galioti iki 1995 m. birželio 30 d.

2. Reglamentas (EEB) Nr. 1417/78 yra panaikinamas.

21 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 1995 m. balandžio 1 d., išskyrus II antraštinę dalį, kuri taikoma nuo 1995 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1995 m. vasario 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. PUECH